

Kitől, mit kérdezne?

TESSÉK, ITT A VÁLASZ

Laczkó János rimóczi olvasónk levélben küldte el kérdését:

— Mint a rimóczi futball-csapat egyik szurkolója szeretném megkérdezni, hogy miért nem közli a NOGRÁD már hetek óta a megyei B-csapatok eredményeit, helyezéseit? Például: Szécsény, Karancsalja, Litke, Nagylóc, Karancsalja, Rimóc stb. vonatkozásában.

Szokács László, a NOGRÁD sportotvátnak vezetője válaszolt:

— A Szécsényi járási Labdarúgó Szövetség nem közli velünk az eredményeket.

Üzem október 10-re kérte a Petőfi út portalanításának határidő-módosítását. Ehhez a tanács hozzájárult. Október 10-e azonban elmúlt, s még nem vonultak fel az építők. Mikor kezdenek az építkezéshez?

Holecz József üzemvezető válaszolt:

— A határidőcsúszás más községek pluszmegrendeléséből adódott. A nézsai Petőfi út kivitelezési munkálatait még október hónapban megkezdjük és november 15-ig szeretnénk azt elkészíteni.

A garzonház építési határidejét már közöltük lapunk október 5-i számában is. Ezúttal szívesen megismételjük. Az építés teljes befejezésének határideje 1973. december 31-e. 1973. július végén azonban már átadásra kerül 120 lakás, s ezután a III. és IV. negyedében folyamatos átadások lesznek.

A kérdés további részére dr. Loska Lászlótól, a Salgótarjáni városi Tanács VB igazgatási osztályán az alábbi választ kaptuk:

— 1973-ban, tehát a jövő évben, a városi tanács végrehajtó bizottsága egyértelmű döntése szabja majd meg az elosztási szempontokat. Az igazgatási osztály egyelőre a jelentkezéseket írja össze, végül is tehát majd a vb dönt a garzonház felhasználása ügyében.

Deák Ferenc, a Nézsai és Vidéke ÁFESZ elnöke kérdezi:

— A Nógrád megyei Utakarbantartó Költségvetési

Antal Gyula, a Salgótarjáni Kohászati Üzemek igazgatója kérdezi:

— Mikor készül el a garzonház? Mikor, hogyan, milyen szempontok szerint és kik között osztják el a lakásokat?

— 1973-ban, tehát a jövő évben, a városi tanács végrehajtó bizottsága egyértelmű döntése szabja majd meg az elosztási szempontokat. Az igazgatási osztály egyelőre a jelentkezéseket írja össze, végül is tehát majd a vb dönt a garzonház felhasználása ügyében.

Iskolatej van — vállalkozó kellene

— TÖBB MINT egy hónapja kaptuk ezt a tejfeltöltő automatát gépet. Újkonstrukció, az élelmiszer-gépgyártó vállalat legújabb gyártmánya. Kettő van belőle az országban. Az egyik Kecskeméten, a nemrég átadott új tejüzemben, a másik pedig Szécsényvárórtól — kezd a beszélgetést Horváth József főművezető a szécsényi tejüzemben.

— Elégedett-e a gép működésével — kérdelem Kovács Ferencenél, aki negyedik éve jár ide dolgozni.

— Jóval kevesebbet kell vele bajlódni, mint a régivel. Nem bánám, ha a műanyag pohár adagolója is kifogástalan lenne. Ezt leszámítva jó kis masina.

— Nem a gép a hibás. A poharak pereme nem felel meg a követelményeknek. Emiatt a gép poháradagolója nem tudja automatikusan a kívánt helyre rakni. Azt hiszem, a műanyag minőségével van baj — veszi vissza a szót a főművezető.

— Ennek ellenére kevesebbet fázdosunk, mint a régi géppel. Ott azért idegeskedtünk, mert a poharakra nem ragasztotta rá rendesen a fóliát. Vissza kellett rakni, újra csinálni. Ez bizony sokszor elég jelentős időt vett igénybe — folytatja Bodi Bertalané.

— Az új gép teljesítménye duplája a réginek. Oránként 2000—2500 poharat tölt meg tejfelrel. Öt óra alatt elkészítjük a megrendelt napi mennyiséget — 12 ezer poharat — így a főművezető.

— Hova szállítják?

— Kétezer poharat a rétsági járásba és a salgótarjáni járás néhány községébe. Nyolcezer pohár jut Vácra, a többi kisegítésképpen Budapestre küldjük.

— Elégedettek a vásárlók a minőséggel?

— Az utóbbi két héten gyengébb volt a minőség, de most már nincs kifogás, viszontlag egyforma minőségűt adunk mindennap. Hogy átmenetileg miért csökkent a minőség? Erre csak azt tudom válaszolni: közrejátszott

az átvállalással kapcsolatos gond, esetenként pedig a tej alacsony fajshánya. Ez nem vonatkozik Érsékvadkert és Patak környékére. Az onnan begyűjtött tej minősége jobb, mint amelyet Kishartyán és környékéről vásárolunk fel — válaszolja Horváth József.

A naponta beszállított 22—24 ezer liter tejből állítják elő a kívánt mennyiségű tejfelt, az igényelt túró, kiegészítik a tejjel kapcsolatos igényeket, s ami marad, abból pálpusztait gyártanak.

Ezt követően témát vált a főművezető. Azt mondja: — A tejfeldolgozó automatát állítjuk elő az iskolatejet is. Egyelőre 2700 pohárral naponta. Sajnos az iskolák viszolyognak a bevezetésétől. Viszont, megoldatlan kérdés, hogy ki foglalkozzon vele. Pedig húszperces munkáról van szó. Jelenleg a szécsényi általános iskolákon kívül Órhalomban és Érsékvadkertben szervezték meg az iskolatej árusítását. Olyan községekben, ahol 20, esetleg 100 pohár kellene, az igények kielégítését nem tudjuk vállalni, mert a fuvar költség jóval többbe kerül, mint amennyit kapunk érte. Ezért csak nagy létszámú iskolákban és nagy településeken kifizetendő, állandó fogyasztógarddal.

— Milyen nagyságú fogyasztói igényt tudnak kielégíteni?

— Naponta öt—hétézer pohár között tudunk iskolatejet biztosítani. Erdemes ezzel az iskoláknak foglalkozni, mert így módon leveszik az édesanyák válláról a reggelizéssel járó gondját. Egy gyermek után egy héten hat forintot kell fizetni.

ILYEN változásokat idézett elő, ilyen lehetőséget teremtett az új automata gép beállítása a szécsényi tejüzemben. Az előbbiekből kitűnik, hogy jól járt a vállalat, jól jártak a dolgozók, s ha az iskolai tejkészítés tovább szélesedik, akkor egyre kevesebb szülőnek okoz majd gondot a reggelizéssel.

V. K.

Szirákon így eszmélik

Nem vágyódnak el a faluból...

SZÉP NAPSÜTESEK öszi délután. A sziráki utcák szinte teljesen üresek. Gyerekeket látni tászkával, meg kisbabákat sétáltató anyukákkal. Nem csoda. Ezekben a napokban minden épkezláb ember a határban van. Kukoricát törnek, szőlőt szüretelnek. A házak udvarán majdnem mindenütt hordók, szüretelőkévadak.

Podogin Istvánnal, a községi tanács elnökével és Pete Imrével, a sziráki ÁFESZ párttitkárával ballagunk az utcákon. A varrodába tartunk, ami a régi bölcsőde épületében kapott otthont.

— Tulajdonképpen nem is varrodá ez, csak a faluban emlegetik így. A Hazai Fésűsönfő szövetkezet javítja a lányok, asszonyok — meséli közben Pete Imre.

Erdemes kis üzem ez a varroda. Amolyan családias munkahely. Az ember rögtön megéri, amint belép az ajtón, hogy akik itt bökődik a hatalmas szövetnyalábokat az érdekes, gömbölyű fejjel tüvel, azok szívesen és örömmel csinálják. És ez a lényeg.

— Nehéz dolog volt ez annak idején — szól közbe Podogin István, amíg az asszonyok-lányok szapora kezét, gyors munkáját szemlélteti. — Volt egy bölcsődeépületünk, amit egyszerűen nem tudtunk kihasználni. A tanács csak ráfizetett az egészre, mert a kis-mamák általában három évig otthon maradnak a gyerekek mellett. Hat-hét gyereket hoztak a bölcsődebe. Ezért nem akartuk fenntartani. Más megoldást kellett keresnünk.

Annál is inkább, mert a sziráki — de a környékbeli községekben lakó — asszonyok-lányok munkahelyet kértek. Az állami gazdaság és a termelőszövetkezet már nem tudott mindenkit foglalkoztatni. Különösen sokan kopogtatnak a fiatalok közül.

A tanácsiak törték a fejüket, mit lehetne tenni? Nagy levelezés kezdődött. Foggat a telefonkönyvet és vagy harminc-negyven vállalatnak, üzemnek írtak, hogy Szirákon lenne egy épület, bőven munkakész, csak munkaalkalomra lenne szükség.

Jötték a válaszok. Volt olyan üzem, amely kicsinyletű a szobákat. Mások Szirákot vélték az istenháta mögötti falunak. Komoly ajánlatot tett a Hazai Fésűsönfő. Viszont ők csak szakembert és bér munkát biztosítottak.

— Ekkor kerestem meg miniket a tanácselnök — veszi át a szót Pete Imre. — Az ÁFESZ-nek is jól jött a lehetőség, vállaltuk, hogy megszervezzük az üzemet. A tanácsból béreljük az épületet, ötéves szerződést kötöttünk. Ma már túl vagyunk az első nehézségeken.

Erdemes körülnézni a varrodában. Csupa fiatal arc — mondja is Gerbovics Lajosné csoportvezető, aki a munka szakmai részét irányítja. — Hogy ide főleg a fiatal lányok jönnek dolgozni. Mert a ki-várossal bizony jó szert, biztos kezeit igényel. De aki egyszer idejön, megszereti ezt a munkát, nehezen hagyja itt.

AZ EGYIK ablak mellett ül Hadik Istvánné. Ügyes kézzel elmozdítja a szálakat, tünteti a szövési hibákat. Második évet dolgozik. 1700—1800 forintot keres.

— Jól jött ez az üzem mindannyiunknak — néz fel egy pillanatra. — Azelőtt sokan jártak el a faluból. Képzeld csak el, hajnalban kelni, órákat utazni, későn hazaérni. Így reggel nyolctól délután ötig dolgozunk. Mint egy hivatalban.

A másik asztalnál Bódi Kati szorgoskodik. Az első naptól kezdve itt dolgozik. Azelőtt Ikladra járt, a műszergyárba.

— Naponta fél négykor lettem, és volt, hogy éjfél után értem haza. Most átlagban 1300 forintot keresek, szívesen csinálom a kivarrást.

De ne feledkezzünk meg Oláh Malviról sem, akit a brigád vitt el először kirándulni. Neki külön története van, ugyanis balkezes. Itt tanították meg — Gerbovics Lajosné a megmondója, mennyi keresves óra alatt — jobb kézzel varrni. Igaz, hogy a nevével meg ma is bal kézzel jár alá, de a szövésüket már jobb kézzel varrogatja.

A tanácselnök elégedett: — Örülünk ennek a varrodának. Most éppen a bővítésen törjük a fejünket. A műhely egy része kicsit távolabb

van, és ez nem jó. Hamarosan felszabadul viszont ebben az épületben egy szolgálati lakás, amit odaadunk a varrodának. Így újabb munkalehetőséget tudunk biztosítani.

Persze, a tanács nemcsak ennyit tesz. Az első sikeres felbuzdulva most újabb tárgyalásokat folytatnak. Van ugyanis egy egészségház Szirákon, ahol két szoba teljesen üresen és kihasználatlanul áll. Lakásnak nem megfelelő, elég helye van a gondozónak is. A lehetőség adott, csak élni kell vele.

— Nem is panaszkodunk, mert már megegyeztünk a Budapesti Általános Ruházati Szövetkezettel. Ők hozzák a berendezést, meg a kiszabott anyagokat. Ezt a mi asszonyaink hazaviszik és az otthoni munkájuk mellett bedolgozó rendszerben magvarrják. Keresnek is, a háztartás, gyereknevelés sem szenvedni kárát. Várják már a faluban, egymás után állítanak meg az asszonyok: elnök elvtárs, mikor jön már az a másik varroda?

— Így kezdetben nincs hiány. A tanács vezetői várják a szövetkezett képviselőt, hogy megkérdezzék a szerződést.

— VOLT, AKI megkérdezte, miért foglalkozik a tanács ezzel? Azt válaszoltam, ez ugyanolyan szorosan a közsépolitikához tartozik, mint mondjuk az utak rendben tartása. Figyeljük az emberek véleményét, amit tanácsülésen, végrehajtó bizottsági ülésen elmondanak. Ahol üzem van, ott könnyebb a tanács helyzete. Meg az is jó, ha az itt lakók elégedettek és nem vágyódnak el a faluból...

Cs. E.

„Mihelyt te általad embernek születtem”

Bitskey Tibor Balassagyarmaton

Élményt váró, izgott érdeklődés előzte meg az irodalmi presszó legújabb őszi programját, és már a sorozat első előadása is beváltotta a hozzá fűzött reményeket. Bitskey Tibor Mihelyt te általad embernek születtem című előadójátékot gazdag válogatást kaptuk Csokonai, Ady, Mórá, Tóth Árpád és Radnóti verseiből, hallhattunk lírai rekviemet Szabó Lőrincitől, Trisztán- és Cyrano-részleteket, valamint egy Mocsár-novellát. Remek szerepműveléssel, kitűnő jellemzőerővel jeleneteket, színhelyeket és korokat ugrottunk át pillanatok alatt az est folyamán — Bitskey Tibor igazi színházi és szellemi élménnyel ajándékozott meg bennünket a XVIII. századtól napjainkig terjedő irodalmi, költői válogatásával.

Politika, világnézeti gondolatok, idilli hangulatok, vad szenvedély, földönjáró csendes szerelem, ódai magasság, tréfalkozó kedv és szarkasztikus vidámság hangján is mindig átcsengett a lélek embersége, becsületessége, amely annyira jellemzi Bitskey nagy színészszerzőit is. Hogy csak a legutóbbiakat említsük: A fegy-

verletétel című drámában, a Kalevalában (nemrég jötték haza Finnországból és a Szovjetunióból), vagy a Csusingurában. Erről az utóbbi színházi eseményről és a kabuki színházról már az öltözéki beszélgetünk Bitskeyvel.

— A nyári évad érdekessége volt a Körszínház ez új vállalkozása — mondta Bitskey. — Kazimir Károly érdekes, izgalmas feladatot vállalt ezzel a színházi bemutatással, mely nemcsak az egzotikumot képviseli, hanem a vágyat a megújulás iránt — a hagyomány tiszteltével és megőrzésével.

Beszélgetésünkbe többen is bekapcsolódtak; a költészetről faggatjuk a nagy színészt, akiről köztudott, hogy nagyon szereti a verseket.

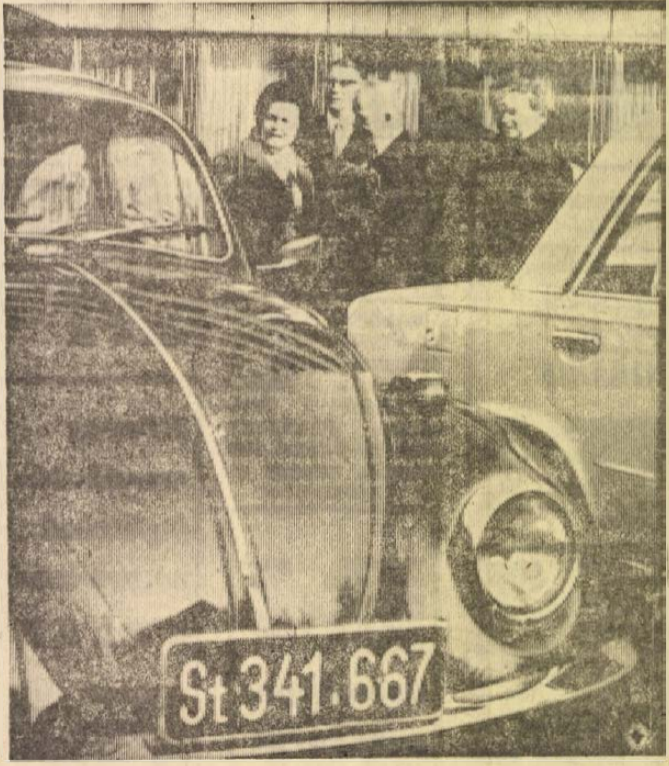
— Igen, első kapcsolatomban a művészetekkel a versek jelentették. Gyermekkorom óta mondom verseket és a költészet varázsának rabja maradtam máig is. Sajnos, nincs időm arra, hogy gyakoribb előadásokat vállaltak. Legutóbb Szegeden jártam, egy becsületessége, amely annyira jellemzi Bitskey nagy színészszerzőit is. Hogy csak a legutóbbiakat említsük: A fegy-

Elekcs Éva

200 szakma oktatása az üzbég főiskolákon

A megindult oktatási idényben 200 különböző szakma ifjú szakembereinek képzése kezdődött az üzbég felsőoktatási intézményekben. A középzásai közársaság főiskoláin és egyetemén a többi között elektronikus gépkonstruktőröket, az automatizált irányítási rendszer mérnökeit, gazdaság-

tervező szakembereket is képeznek. Az új szakágak bevezetése a nemzeti ipar új ágazatainak kialakulásával van szerves kapcsolatban. Üzbegisztánban a szovjet hatalom évei alatt több mint negyven felsőoktatási központot létesítettek, s 250 000-nál több hallgatót oktatnak.

A hét végén turisták árasztották el a megyeszékhelyet és a környékbeli idegenforgalmi látványosságokat. A budapesti, dunántúli vendégek közül osztrák autós karaván is érkezett Salgótarjába. Utasai még így, feltűrva is megdicsérték a Karancs Szálló környékét, a főtéri panorámát. Külföldiek, hazai kirándulók láthatják hogy Salgótarján az utóbbi két évtizedben épült várossá.

Szerves trágya a tenger mélyéből

A Kaspi-tenger vizében élő moszatok és algák hatásosan helyettesítik az ásványi műtrágyákat az öntözvényes mezőgazdaságban. Ezt kazahsztáni tudósok állapították meg, sok éves kísérleti sorozat eredményeképpen. A tengeri trágya

jelentősen meggyorsítja a növények fejlődését, növeli ellenálló képességüket a szárazsággal szemben. A Kaspi-tengerből származó trágya segítségével Kazahsztán forró sivatagaiban 300 000 fát és bokrot sikerült megtelepíteni.